

ærede Medlem i hans Politif, maa ſe paa den. Er man enig med det ærede Medlem i Storpoltikken, er det noget andet, for denne Lov hænger nøje ſammen med hele den Storpoltif, ſom nu drives, og med de Reſultater, ſom de Herrer ſtulle bruge til at ſkjule deres Nøgenhed med, naar de komme ud til Vælgerne. Derfor kan jeg ſaa godt forſtaa, at de Medlemmer, ſom ſtaa paa det Standpunkt, ere indignerede over, at vi ikke vilde talke dem for dette udmærkede Reſultat. Men jeg ſiger, ſom jeg ſagde forrige Gang, at vi Bønder havde ventet os noget ganſke andet ved den Tiendelov, ſom her bydes, det havde det ærede Medlem fra Røge virkelig Ret i. Derfor vil jeg ikke være med til at talke for et ſaadant Reſultat, for jeg er bange for, ſaaledes ſom det ærede Medlem fra Røge ogſaa ſagde forleden Aften, at dette Reſultat vil i lange Tider forbinde os fra at naa til en Tiendeafløsningslov, ſom vi Tiendehdere kunne være tjente med, og ved hvilken Staten kunde komme til at yde ſit Bidrag til Afløſningen paa en ſaadan Maade, at Tiendehderne kunne være glade derved.

Ordføreren (Berntſen): Det ærede Medlem, der nu talte, vil jo gerne bruge Udtrykket: „Vi Bønder“, og han ſluttede ſit Foredrag med, at „vi Bønder“ havde ventet noget andet af en Lov om Tiendeafløſningen end det, der her bydes. Jeg vil i den Anledning henviſe det ærede Medlem til, hvad „vi Bønder“ mente at kunne vente af en tvungen Fæſteafløsningslov, og hvorledes det gik. Det gik ſaaledes, at de kom til at betale deres Gaarde langt dyrere, end de kunde have købt dem efter det Tilbud, ſom tidligere havde foreligget for dem. Jeg tror ikke, at det er formaalstjenligt for Bønderne, at der ſtabes Illuſioner, ſom kun kunne vedblive at være Illuſioner. Naar det ærede Medlem mente, at jeg var i Knibe forleden Aften, da vi havde Loven til 2den Behandling, ſaa maa jeg dog ſige, at jeg mærkede ikke noget dertil, og jeg ſtal henviſe til Rigsdagstidende, der viſer, hvad jeg har ſvaret det ærede Medlem fra Røge. Men hvis det ærede Medlem, ſom han paaſtaar, den Aften med ſtor Opmærksomhed har fulgt det ærede Medlem fra Røge, vil han vide, at han ikke er enig med det nævnte Medlem i ſaaſtanden om, at det Forſlag, ſom her foreligger, ſtaar i Forbindelſe med, hvad det ærede Medlem betegnede ſom Forliget, thi Forſlaget om den frivillige Tiendeafløſning var jo indbragt her i Tinget, længe før der var truffet Overenſkomst om den nu afſluttede Behandling af Finansloven. Men jeg ſtal gerne indrømme det ærede

Medlem, at havde vi ikke ſaaet Forliget, havde vi maaffe hverken ſaaet denne Lov eller adſkillige andre Love, ſom vi nu kunne glæde os over at have gennemført til Gavn for Befolkningen. Der er den Forſtel paa det ærede Medlem og mig, at jeg helſt vil være med at gennemføre nyttige Love, medens det ærede Medlem foretrækker at gaa ud til Befolkningen og fortælle om de ſtore og vægtige Ord, han har talt inde i Folkettinget, og om alle de Forſlag, han har ſtillet, der love Befolkningen Guld og grønne Skove, men hvoraf intet opnaar at blive Lov. Jeg antager nu imidlertid, at efterhaanden kan det let hænde det ærede Medlem, at en eller anden vil ſpørge ham om, hvad det da egentlig er, han har udrettet, og ſaa maa det ærede Medlem jo erkende, at hvis det havde ſtaaet til ham, vilde Rigsdagen være gaaet ſaa godt ſom tomhændet hjem, uden at det var lykkes at gennemføre noget til Gavn for Befolkningen. For ſaa vidt kan jeg alſaa ſige, at denne Lov er en Frugt af Forliget, og jeg for mit Vedkommende er glad ved at have ydet min Medvirning til dens Gennemførelſe. Det er første Gang, at der overhovedet er ſtadt Betingelſer for at ſlippe for Tienden paa, ſom jeg haaber, rimelige Vilkaar. Nu ſiger det ærede Medlem, at naar han kommer hjem til Naſ og holder Tale for Bymændene, ſom han formodentlig ofte holder, vil $\frac{9}{10}$ af dem ikke gaa med til en Tiendeafløſning. Det tror jeg gerne, hvis de overhovedet have Tillid til det ærede Medlems Fremſtilling — jeg ved jo ikke, hvilken Tillid det ærede Medlem nyder hos ſine Bymænd, men da han ſer paa Loven, ſom han gør, er han en daarlig Talsmand for den. Jeg vil derfor anbefale det ærede Medlem, at han, hvis der ønskes en Tiendeafløſning i Naſ, ſender Bud til mig, ſaa ſkal jeg komme og være Talsmand for Loven. Det ſkulde være underligt, om Gaardmændene i Naſ, naar de ſaa en ædruelig Fremſtilling af Sagen, ikke gerne vilde gaa med til en Tiendeafløſning i Stedet for at beholde Tienden ſom en evig vedvarende Byrde paa deres Ejendomme, en Byrde, ſom de hidtil ikke have kunnet ſlippe fri for.

Da ingen yderligere begærede Ordet, ſluttedes Forhandlingen.

Lovforſlaget (ſe Tillæg C.)
vedtoges enſtemmig med 53 Stemmer.

Lovforſlaget bliver nu at tilſtille
Statsraadet.